

טיילת הנערים

השבוע התקיים במש עציץ אירוע חנוכת טיילת לזכר שלושת הנערים ומצפור ע"ש עזרא שוורץ הי"ד, בנוכחות ראש המועצה שלמה נאמן, יו"ר החטיבה להתיישבות גל גרינוולד, הורי שלושת הנערים ואמא של עזרא שוורץ. במצפור נבנה מיצג מפסיפס של האמנית רחל בן אשר, עם קיר שמנציח את כל אחד מארבעת הילדים. **בתמונה: משפחת יפרח מול הקיר של איל הי"ד**

- פסטיבל הנשים של הר חברון
- 8
- לצום או לא לצום?
- 6
- מוריה דיין
- 4

הרב הלל מייזלס
רב קהילת "אוהל אפרים" באריאל

על הפרשה - ואתחנן

להוסיף רגישות

מכות: "בעבר הירדן תלת [=שלוש], בארץ ישראל תלת? אמר אב"י: בגלעד שכיחי רוצחים". אב"י מתרץ שהחלוקה של ערי מקלט נעשתה לא לפי כמות האוכלוסייה הכללית ולא לפי מרחק, אלא לפי הצורך. מכיוון שבגלעד, הנמצא בעבר הירדן, יש יותר רוצחים, קיים גם יותר ביקוש לערי מקלט לרוצחים הללו. כך יוצא שהחלוקה היא אכן סבירה. אבל תשובתו של אב"י לא מובנת. מי שאמור להגיע לעיר מקלט הוא לא הרוצח אלא ההורג בשוגג. העובדה שיש הרבה רוצחים בגלעד מצריך אולי יותר בתי דין ויותר תליינים אבל אין קשר לערי מקלט. כך שואלים התוספות, הרמב"ן ואחרים ולכל אחד תירוץ משלו.

ל מי שמבין קצת בגיאוגרפיה של ארץ ישראל ויש לו קצת ידע בחשבון, ישים לב מיד לבעיית חלוקת המשאבים החמורה בפרשתנו: "אָז יִבְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָהּ שְׁמֹנֶשׁ". משה הקצה שלוש ערי מקלט בעבר הירדן המערבי כדי לשרת את האוכלוסייה שנמצאת שם (גד, ראובן וחצי שבט מנשה) ואילו כשיכנסו לארץ ישראל יוקצו עוד שלוש ערים שאמורות לשרת אוכלוסייה הגדולה כמעט פי ארבע ושטח רחב הרבה יותר. למה אין חלוקה שווה של שש ערי המקלט? אפילו אם היו שתיים בעבר הירדן וארבע בארץ ישראל, היה הרבה יותר הגיוני. בעיה זו הטרידה גם את האמוראים במסכת

בעקבות הסכם חברון, הוקם צוות משקיפים בינלאומי בעיר חברון וכותב דוחות אשר מועברים לשני הצדדים. בפועל, TIPH תומך רק בצד הערבי של העיר והחיכוכים שלו עם היישוב היהודי בחברון הפכו להיות כמעט בלתי נסבלים. רק בשבועות האחרונים נחשפנו לשני מקרים של התעמרות נציגי TIPH בתושבי חברון הישראלים וישנם עוד סיפורים רבים. השבוע בישעמדה - צריך להעיק את TIPH.

המשך בעמוד הבא <

תחילת	סיום	עציץ	עציץ
ירושלים	18:59	20:18	20:18
תל אביב	19:19	20:21	20:21
חיפה	19:12	20:22	20:22
		באר שבע	19:10
		כניסה	19:14
		כניסה	20:15

ישיבת עתודה

מדריך למטייל במעינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

רכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

הארץ
10.1.17
"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית?..."

• תקיפת ילד: ביולי 2018, הצטרף היועץ המשפטי של ארגון TIPH לסיור של ארגון "שוברים שתיקה" ביישוב היהודי בחברון, בבגדים אזרחיים שלא על פי הנהלים. במהלך הסיור הוא תקף ילד ישראלי בן עשר והיכה אותו בפניו. האירוע תועד במצלמות אבטחה. משטרת חברון עצרו את הנציג של הארגון בחדש לתקיפת קטין, ולאחר החקירה הוא שוחרר בתנאים מגבילים. מדובר באדם שנהנה מחסיונות דיפלומטית, ועל כן משרד החוץ התערב באירוע וכעת בוחנים שם את המקרה. בין היתר, בהתאם להתפתחות החקירה שוקלים כעת האם לשלול ממנו את החסיונות הדיפלומטית. בעקבות התקרית, סולק התוקף מהארץ ושגריר שוויץ בישראל פנה לאנשי היישוב היהודי בחברון והתנצל. (עופר חדד, החדשות, 12.7.18)

המקרים הנ"ל אינם משאירים מקום לשאלה על כוונתו של הארגון ועל הערכים במסגרתם הוא פועל. ארגון שכזה אינו יכול לפעול במדינת ישראל ולהמשיך לפגוע בה.

לארגון TIPH דרושה הסכמה של שני הצדדים, אשר חותמים בכל מספר חודשים על הארכת פעילות הארגון. באם אחד הצדדים לא חותם על ההסכם, שכיום נחתם כמעט באופן אוטומטי, הארגון חדל מעבודתו. לצערנו, לפני כשלושה שבועות נחתמה הארכה נוספת לארגון, אך הדבר עדיין נתון לשינוי. ישנו מספיק זמן עד לחתימה הבאה כדי לפעול למען הפסקת פעילות הארגון. המטרה היא אחת - להעיף את TIPH.

ויפחת הנזק ההסברתי הרב שגרמו לישראל בסקנדלבינה" (אלהוזהבי, רשת ב', 19.11.02)

• דיווחים חד צדדיים: בתחילת שנת 2010 שקל משרד החוץ, לאחר ביקור של סגן שר החוץ דני איילון, שלא להאריך את המנדט של TIPH. "הם חורגים מהמנדט שלהם

• תקיפת חיילי צה"ל: ביוני 2011 משקיף מארגון TIPH דחף חייל שסירב לאפשר לו לעבור במחסום סמוך לשכונה יהודית בעיר. במהלך השבת הגיע אל מחסום גבעת האבות שבחברון רכב של ארגון TIPH ובו משקיף של הארגון שביקש לעבור את המחסום. במקום הוצב חייל מחטיבת גבעתי אשר סירב לפתוח בפני המשקיף את המחסום החשמלי. לאחר עימות מילולי, המשקיף ירד מרכבו והחל לדחוף את החייל, שנפל לארץ, ואז החל עימות פיזי בין השניים. (יושע בריינר, וואלה!, 12.6.11)

• פשעי שואה נגד יהודים: בשנת 2017 פנה אלעד פס, תושב חברון, למשטרת מחוז ש"י והגיש תלונה על ניקוב צמיגי רכבו. בעקבות התלונה המשטרה פתחה בחקירה ואספה מהאזור שבו חנה הרכב את צילומי מצלמות האבטחה. בתיעוד, מגלים השוטרים כי מי שנראה מתהלך הלוך ושוב סמוך לרכב, הוא לא אחר מאשר נציג ארגון TIPH. בסרטון נראה הנציג חולף על פני הרכב מספר פעמים ומתכופף שוב ושוב לאזור הצמיג. התיעוד הזה לא מותיר הרבה סימני שאלה במשטרה, אשר כמה ימים לאחר התקרית היא ביקשה לזמן לחקירה את האיש שתועד, אלא שבארגון הודיעו בתגובה, במעין הודאה לא רשמית, שהנציג כבר עזב את הארץ. (עופר חדד, החדשות, 23.7.18)

צוות המשקיפים של TIPH (מאנגלית: הנכחות הבינלאומית הזמנית בחברון) הוצב לראשונה בעיר חברון כבר במאי 1994. הצוות מורכב מנציגי המדינות דנמרק, איטליה, נורבגיה, שוודיה, שווייץ וטורקיה, ותפקידו לפקח על יישום הסכם חברון וגם לדווח על הפרות של ההסכם ושל המשפט הבינלאומי, הן לצד הישראלי והן לצד הערבי.

התקציב של TIPH מגיע מחמש המדינות החברות והמשקיפים מגיעים בחלקם מרקע אזרחי או משטרתי או צבאי ודוברים ערבית או עברית, בנוסף לאנגלית. בחברון תפקידם הוא אזרחי בלבד. הם מסתובבים בשני חלקי העיר, צופים בנעשה ומדווחים לרשות הפלסטינית ולישראל על הממצאים שהם אספו. צוות זה אמור להיות ניטרלי ולעשות את תפקידו בצורה שוויונית וישרה.

אך תפקיד רשמי לוחד ומעשים לוחד. לפי אתר האינטרנט הרשמי של TIPH עולה כי הם רואים עצמם כארגון שמטרתו "לחזק את תחושת הביטחון של הפלסטינים בחברון". באתר האינטרנט גם מופיעים אירועים שונים אשר נעשים לטובת תושבי העיר הערבים, כגון התנדבויות, תרומות, תמיכה בפרויקטים חברתיים, שיפוץ בתי ספר ועוד. מיותר לציין שאין שום אירוע דומה שכולל התנדבות, תמיכה או שיפוץ מוסדות לישראלים הגרים בישוב היהודי בחברון.

דוגמה קטנה לראייה המעוותת של הארגון מופיעה בכתבה מ-2007, בה מתאר הכתב יונתן פיין, שהצטרף לסיור יחד עם המשקיפים באזור בית הדסה, את המקרה הזה: "אויסינג (אחת מהמשקיפות) הבחינה כי באחת מעמדות השמירה משתעשע החייל עם ילד בן תשע מהיישוב היהודי הסמוך. 'זה לא תקן, כי הצבא אמור לשמור על הסדר ולהיות ניטרלי, ומקרה כזה פוגע בתחושת הביטחון של הפלסטינים', היא מסבירה תוך כדי צילום העמדה".

להלן חלק מהמקרים, אשר התפרסמו בכלי התקשורת השונים בכל הנגע לצוות המשקיפים של TIPH בחברון:

• הדלפת מידע לפלסטינים: "ביום רביעי שעבר שודרה ביקול ישראלי ידיעה מרעושה, שלפיה הכוח הרב-לאומי בחברון (TIPH) מדליף מידע לגורמי הביטחון הפלשתיניים. שר המשפטים מאיר שטרית, שביקר באותו יום בחברון, הציע לעיתונאים שנלוו לשר ללמוד מהמקרה החמור, שהאז"ם חוטא בחוסר ניטרליות. הקשר בין TIPH לאז"ם דומה לקשר בין ארגון הבריאות העולמי לוועד למען החיל. שטרית מודה שהוא טעה בעניין האז"ם ושבצעם הוא התכוון באופן כללי למשקיפים בינלאומיים. הוא גם מדגיש ששר הביטחון אמר לו שאנשי TIPH אכן שיתפו פעולה עם הפלשתינאים". (הארץ, 14.8.2001)

נזק הסברתי לישראל: בנובמבר 2002, בעקבות הפיגוע בציר במתפללים ואירועים נוספים באזור חברון, איים הארגון לעזוב את ישראל. ברשת ב' לא נבהלו מהאיום: "מדי חצי שנה התחלף הצוות, והמשקיפים ששבו למולדתם גרמו לישראל נזק הסברתי רב [...] עזיבתם את חברון לא תשפיע לטובה או לרעה על האינטרסים של ישראל.

המשפט בארה"ב לא הרשיע אותם בכלל. הכל הופך לסרט אחד גדול והמציאות האמיתית והמדומה בעולם היוטיוב מתערבבות ומטשטשות.

אם הביקוש לערי מקלט הוא תוצאה של חוסר רגישות שלנו למוות ולערך של חיי האדם, התיקון צריך להיות בפעולות המגבירות של רגישותנו לזולת. בקיץ הזה בואו נחשוב על פרויקטים של התנדבות למען הזולת, על ביקור חולים ועזרה לאלו שכמצוקה. לא רק בשבילם, אלא בשביל עצמנו, בשביל הרגישות שלנו, בשביל עיצוב נפשנו.

רוצחים, וכתוצאה היו גם יותר הורגים בשוגג שהצטרפו להגיע לערי מקלט ולכן היה צורך בשלוש ערים דווקא בעבר הירדן הקטן.

לצערינו, אנחנו לא צריכים לחפש רחוק למצוא אימות להסברו של הרב ליכטנשטיין. כיום מחקרים מוכיחים קשר מובהק בין חשיפת יתר לסרטים אלימים לבין ביצוע מעשים אלה בפועל. החשיפה מורידה את רף הרגישות שלנו לזולת ולחיי אדם. בקיץ שעבר, קבוצת נערים בפלורידה הסריטו גבר תובע באגם כשהם צוחקים עליו ולא טורחים להזעיק עזרה. הדבר היותר מזעזע הוא שלאחר המעשה הם לא הביעו חרטה ובית

מו"ד הרב אהרון ליכטנשטיין זצ"ל התייחס לשאלה זו בצורה היורדת לאבחנה חדה של הפסיכולוגיה החברתית והאנושית. כשיש בחברה הרבה רוצחים, תהיה גם עלייה חדה במקרים של תאונות קטלניות בשוגג בהתאם. יחד עם ריבוי הרוצחים והחשיפה הציבורית לאירועי רצח במספרים מוגברים, יורדת הרגישות לערך חיי האדם. אם הציבור נהיה אדיש כלפי המוות, אזי הוא יקפיד פחות על כללי הבטיחות כלפי הזולת. כתוצאה הכרחית מכך, נהיה עדים לעלייה במקרי המוות הנגרמים על ידי רשלנות. כך שהתשובה של אב"י נכונה - בעבר הירדן היו יותר

צפוף לכם הבית

בית גדול למשפחה גדולה.

יש שחר אמנה

בית גדול למשפרי דיור במרכז

הנחה מיוחדת 30,000 ₪ לדירת 7 חדרים

תמיד חלמתם לגור בבית צמוד קרקע משלכם במרכז הארץ? עכשיו זה אפשרי ומשתלם. הפרויקט ביקר זמין אתכם להתרשם מהבתים החדשים שלנו ביישוב שיש בו הכל: גנים, מכולת, קופת חולים, מגרשי כדורגל ותנועת נוער. והכל - מרחק נסיעה קצר ממרכזי העבודה בפתח תקווה, ראש העין ותל אביב.

בואו להתרשם! לפרטים ותאום אתי 050-5382852 yakir1.co.il

משפחת דיין במצפה דני

צילום: אורי נדב

עכשיו, אבל אנחנו בתמימות ובלהיטות שלנו להשיג תושבים נוספים לא שמנו לב שההתעניינות שלו כלל לא הייתה לטובתנו, אלא ניסיון לגשש אחר צמיחת היישוב."

אש, רוח, מים, אדמה

מוריה מונה 4 קשיים עיקריים שליוו אותם בשנים הראשונות ליישוב, לעתים עד היום. אני שמה לב שארבעת הקשיים הללו תלויים בארבעת מרכיבי היסוד של העולם, המערערים את הבסיס הקיומי.

אש: "במצפה דני היו לצערנו מספר שריפות טראומטיות. הראשונה נגרמה כתוצאה משגגה של עובד תחזוקה ושני קראוונים, על

להתפתח ולהפוך למקום תוסס וחי עם בנייה והתפתחות. הבנו שאם אין אני לי מי לי ואין לנו ברירה אלא לקחת את האחריות לידיים שלנו. לא היו אבא ואמא ליישוב, כי שום גוף לא פרש עלינו את חסותו. עשינו פעולות נואשות כדי למשוך אנשים לבוא לגור איתנו. הלכנו לכנסים, הוצאנו מגנטים, השקענו בשיווק, אבל בהתחלה לא נחלנו הצלחה רבה במיוחד."

'הלנו אתה אם לצרנו?'

מוריה נזכרת באנקדוטה משעשעת: "בתקופה שעשינו פעולות שיווק נואשות היו לנו רשימות של אנשים שמתעניינים במגורים אצלנו. לימים, כשעברנו על הטבלאות, ראינו את השם 'דרור' אטקס'. הוא, כידוע, איש שמאל קיצוני מ'שלום

// מראיינת: עדי בן ישי

מצפה דני הוקם בחודש אלול שנת תשנ"ה. בתגובה לרציחתו של תושב מכמש, דני פריי, הקימו תושבי מעלה מכמש תצפית על גבעה שכנה, הצופה על ארץ בנימין כולה. שנתיים לאחר מכן ביום החתימה על הסכם וואי הועלו למצפה שני קרוואנים.

ממצפה דני הממוקם על גבעה בגובה 635 מטר מעל פני הים, ניבט נוף נדיר ביופיו כשספר המדבר של ארץ בנימין פרוס לרגליו. מהמקום ניתן לצפות בירושלים, בים המלח, ובהרי אדום ומואב. כיום מתגוררות במצפה כ-42 משפחות.

מצפה דני הוא מקום מיוחד. מכל פינה בו ניתן להשקיף על הנופים עוצרי הנשימה המקיפים את היישוב. מוריה דיין, עורכת דין וטוענת רבנית, אם לחמישה ילדים, מספרת לי את סיפור ההקמה של היישוב שלוהו בקשיים, אך צמח לתפארת.

אהבה ממבט ראשון

"למצפה דני הגענו בליל החתונה שלנו, ישר מאולם השמחות. שמענו על היישוב מדודים שלי שגרו במעלה מכמש. כשהגענו לראות את המקום התלהבנו וזו הייתה אהבה ממבט ראשון.

"הצטרפנו לשתי משפחות שעברו לתקופה זמנית למצפה דני ממעלה מכמש, משפחת ספיר ומשפחת ריקלין. יחד איתנו הגיעו כמה זוגות צעירים, אך עם הזמן הן עזבו את המקום והייתה תקופה שנשארו רק עם עוד משפחה אחת ביישוב.

"הייתה תחושה באוויר שהיישוב לא הולך

צילום: מתיאן שרון

מנוחה לאחר כיבוי השריפות

צילום: מרדכי שרון

התרגשות גדולה - העברת הקרואנים על כל תכולתם לצורך התחלת הבנייה

להיום. היינו כחולמים. אז חיינו בהישרדות, רק להרים את הראש מעל המים ולהצדיק את קיומנו. היום זו לא שאלה, 'מצפה דני' חי, קיים, תוסס וכיפי. הסימן שאלה שריחף הרבה שנים מעל קיומנו הפך לסימן קריאה והקשיים של האין הפכו לקשיים של יש."

מוריה מספרת בהתרגשות שמצפה דני יחוגג באלול הקרוב יומולדת 20 והיא מלאת סיפוק. "בשנה האחרונה אנו מציינים ביישוב את חגיגות ה-20. נערכה שבת נוער סביב הנושא עם מלווה מלכה מלא בזיכרונות וחוויות מראשית היישוב כדי לחבר את הדור הבא למורשת."

"זכיתי ללדת חמישה ילדים במצפה ולגדל אותם בסביבה טבעית ובריאה", מסכמת מוריה ואומרת בקריצה, "בני הגדול בן ה-18 שהוא גם בכור ילדי היישוב, קובל על כך שאין לו זכות הצבעה באספות חברים כי הוא ותיק בהרבה מרוב תושבי היישוב והאמת שהוא צודק."

ביישוב וזו הייתה תקופה מאד מלחיצה. המדינה השיבה שהיא רוצה להכשיר את המצפה ובעזרת ה' אנו מקוים שזה יקדם אותנו."

בטחון

"המשפחה השלישית שהגיעה ליישוב", נזכרת מוריה, "הייתה מאד עירונית והם היו מזועזעים מכך שאין אצלנו שמירה. הם הגיעו לשבוע ניסיון אבל התנו את הגעתם בכך שתהיה במהלך השבוע שמירה. אנחנו כמובן הסכמנו ולו בכדי שסופסוף תצטרף אלינו משפחה. בעלי זוכר את עצמו באותו שבוע טרוט עיניים ורק ממלמל ואומר 'אללה, שילכו'. אבל בסוף הם נשארו והגברים שמרו בלילות. כדי לעבות את השמירה היינו שמים אוטו עם אור וצקלקה ובבוטקה הייתה דמות שנראית כמו חייל. היה שעון שבת שמכבה ומדליק את האור לפרקים, כאילו יש שם שומר. במלחמת לבנון השנייה כשכל הגברים התגייסו למלחמה הצבא החליט להביא אלינו חיילים וכך זה נשאר מאז ועד היום."

היינו כחולמים

למוריה יש רק מילים טובות על היישוב אותו זכתה להקים: "יש אצלנו חברה תוססת, מגוונת, כיפית וזורמת. ממש טוב לנו פה. הקהילה מאד מאפשרת, כי מצד אחד אתה מרגיש מחובר ושייך ומצד שני אתה לא מתערבב יתר על המידה. המקום יפיפה, ספר מדבר עם נופים פתוחים. אנו קרובים לעיר ירושלים אך יש לנו פה שקט ושלווה. היישוב מאד מתפתח, יש רכזת קהילה ונער, 'תנועת עוז' וכן רב גילאי. זכינו לחנוך בקיץ שעבר גן שעשועים מדהים לילדים, הצופה כמובן על נוף מקסים, נפתח מועדון נוער וחדר חוגים. בשנה הבאה יפתחו אצלנו שני מוסדות חינוך - 'רגבים' לבני נוער ומכינת 'לפידות' שהיא מכינה לבנות דתיות לפני צבא. אין מה להשוות בין מה שהיה פה בהתחלה

כל תכולתם, נשרפו כליל. האנשים שגרו בהם איבדו את כל מה שהיה להם. אני הייתי כמה ימים אחרי לידה ואני זוכרת את ההלם והזעזוע. יחד עם זאת, הייתה התגייסות מעוררת התפעלות מצד תושבי היישוב. הקהילתיות הייתה מאד חזקה ואנשים נרתמו לקניות, לבישול ארוחות, ולכל דבר שהיה צריך. צוות צח"י פעל מאד חזק לתמיכה נפשית וכלכלית במשפחות. לצערי אותן משפחות עזבו לאחר כמה שנים את היישוב. בהמשך היו שריפות שנגרמו כתוצאה מהצתות מכוונות של שכנינו הבדואים וגם הן גרמו לנזק ברכוש. זו הייתה תקופה הזויה, בה גייסו את כל מי שיכל לבוא במהירות לכבות את השריפות. התושבים היו מגיעים אלינו הביתה בבהלה עם הילדים כי זה היה המרחב היחיד המוגן ביישוב וזו הייתה חוויה קשה ומלחיצה. אחרי השריפה הגדולה הראשונה לא האמנו אך זה קורה לנו שוב, אבל ברוך ה' שבפעמים האלו הנזק היה מועט יותר."

רוח: "במצפה דני יש רוחות מטורפות. עד שלא מגיעים לפה לא מבינים מה זה הרוחות של המצפה. כל חורף מחדש אנחנו שואלים את עצמנו למה אנחנו פה, כי הכל עף, כולל גגות של קראונים."

מים: "בראשית ימי היישוב חווינו טרור עם המים. מדי פעם הבדואים היו סוגרים לנו את הצינורות, או מחבלים לנו בצינורות והדבר היה חוזר ונשנה עד לטיפול המשטרה."

אדמה: "האחיזה שלנו באדמה לוקחת זמן רב ותהליכיות. רק אחרי עשר שנים מיום ההקמה התחלנו לבנות וזה היה נראה לנו נצח. אנחנו ומשפחה נוספת בנינו ואחרי זה היו עוד שנים נוספות של קיפאון עד בנייה משמעותית יותר של 'אמנה'. התוכנית של היישוב עדין לא אושרה סופית. בנוסף, הוגש בג"ץ על אחד הבתים

הפעת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלפם
מבית מקור ראשון

**הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים**

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

לצום או לא לצום?

השמים. נמצא, שכל הרוצה להיות ראוי לבית המקדש - עליו לבנות קודם את עצמו..." (שיחות לספר במדבר רצ"ד)

כתוב בחז"ל ש"כל דור שאינו נבנה בימיו - מעלין עליו כאילו הוא החריבו" (יומא א,א) כי אם אנו יכולים לבנותו על ידי טהרת הלב של עצמנו בלבד, ולא עשינו עם זה כלום, כאילו אנחנו בעצמנו החרבנו את המקדש שהיה יכול להבנות בדור שלנו.

המקדש הוא לא עניין גשמי ש"מסדר אותו". הקורבנות היו כלי, וכך גם התפילה, אבל האדם נדרש לעבודה פנימית וכוונה כדי שיכפרו. וכשעם ישראל שכח שהמקדש הוא רק כלי ו"סמך" שקדושת הבניין תגן עליו - אז הוא חרב.

גם מדינת ישראל היא כלי. ואם לא נשכיל להתעלות בעצמנו, מבפנים, ולהעלות אותה בקודש, נמצא את עצמנו בחורבן.

ועל כך אני אבילה היום. על גדרות הביטחון, על המצלמות, על החיילים בסמטאות, על העוני, על הפילוג, על השריפות, על החייל המתוק שנרצח, וכל האחרים לפניו, על החטופים, על השבויים, על השחתות, על צרכנות היתר, על השפה שמתלכלכת, על הפקקים האינסופיים, על האינטרסים, על המיסים הגבוהים, על ילדים נטושים, על בערות ושנאה, על אפליה, גם על זו ש"מתקנת", על לכלוך, על רשעות ועל פילוג.

יום אחד בשנה שאני רואה רק מה שרע וכואב ומחפשת את הפתרון שאני יכולה לייצר בכוחות עצמי. איפה עוד אני יכולה לתקן עולם, איפה עוד אני לא בסדר ויש לי להתקדם, איפה עוד אני יכולה להביא קצת גאולה שתצטרף לעוד קצת ועוד קצת עד שייבנה בתוכי מקדש. לא יהיו בו קורבנות ולא מנורה מזהב, רק שקט ושמחה ואור גדול שיקרין החוצה ויחבר אליו עוד אורות של בני עמי והגויים שיתחברו לאורה הענק של ירושלים ובכל יתרון העולם באמת.

מטרות נעלות ולא של כאב. וזה עוד יותר כואב, כי רוב האנשים סביבי הם באמת אנשים טובים וחכמים ויפים ושחרי טוב. אז איך העולם ממשיך להשתגע?

רוב הימים עוברים על כולנו במין אדישות של שגרה, אנחנו עם למוד סבל וקצת התרגלנו להיות מוכים ופעם בשנה ביום חגיגי אחד לדעת מי אנחנו ולהתאחד מול הדגל. אבל מבפנים, אנחנו ריקים קצת כי סטארט אפ ניישן זה אחלה ופיתוח תרופות זה מעולה וגם משלחות חילוץ וצבא חזק, אבל בט' אני מתאבלת על ירושלים הסמלית, שהיא המרכז שלנו ושל העולם ולמרות התאטרון והרכבת הקלה, היא עדין חצויה ומפולגת ועצובה מאוד. כמו העם היושב בציון שקורע תחת הנטל. כי ירושלים זה לא רק התחדשות עירונית ומדרחוב מהמם, התפקיד שלה שמימי וגדול לאורך כל הדורות וממנה הושתת העולם (אבן השתייה). ולא העולם הפיזי הוא זה שמוקרן מירושלים, אלא העולם הרוחני, הגבוה, המוסרי. וברור לראות שהעולם אינו מוסרי וגם עם ישראל שקוע עד צוואר, ולכן אני אבילה היום. וזה לא סותר את העובדה שאני מאוד אוהבת את עם ישראל ואת ארץ ישראל וגם את מדינת ישראל, זה דווקא מתוך האהבה הזו שאני כואבת את הפוטנציאל שאינו ממומש עד הסוף. זה קצת כמו גלידה נמסה, אתה יודע עד כמה זה אמור להיות טעים ומתבאס שהתמססם...

כותב הרב נבנצאל וממשיל את ירושלים לאבן יקרה שאבדה לבעליה, האם האבן אינה קיימת יותר? כך גם ירושלים, היא קיימת, הפוטנציאל שלה קיים איפשהו באופן מוחשי מאוד, רק שלנו היא הלכה לאיבוד בשל החורבן של עצמנו שעוד לא תוקן. "התענית והאבל אינם באים לציון שהמקדש לא נברא עדיין, אלא שאנו איננו ראויים עדיין לבנייתו! אפילו אם מישהו יצליח לבנותו במבצע נועז - הוא יפול שוב, מאליו! כיוון שיסוד המקדש מצוי בליבו של כל אחד מאיתנו, וכשיסוד זה אינו בנוי - כיצד יעמוד הבניין? מאיך - אם היינו ראויים - היה המקדש נבנה מידי! בכל אופן שהוא, ובכל מצב מדיני אם על ידי אדם ואם מן

אני תמיד אוהבת את ירושלים. לא זוכרת מתי זה התחיל, אבל זו עובדה קיימת - נפשי קשורה בעיר הזאת. אולי זה התחיל בתיכון, כשהייתי נוסעת לשם להסתובב, בריקודגלים שהיה שיא השיאים של השנה ובלילות של הסיוורים בעיר העתיקה. גם היום, ברגעים גנובים, אני מתענגת על אורה. כשאני מצליחה לשבת בבית קפה ירושלמי לעבוד אחרי פגישה או כשאני מגיעה לעיר קצת לפני הרצאה כדי להסתובב ברחובותיה, אני מרגישה את הקסם שלה.

כבר בעליות לירושלים הלב שלי מתרחב, כשהיא מתגלה קמעה קמעה בינות להרים. לפעמים היא מחניקה, תלוי באיזו שכונה ובאיזה יום, אבל תמיד תמיד היא מגוננת ומסעירה. החלום שלי הוא לגור בה. בעיר שמתחברת לה יחדיו כל יום מחדש, אבל גם קצת מתפרקת לחתיכות...

אני יושבת בשקט של מוצאי שבת קצת לא שגרתי, כולם הלכו לבית הכנסת למגילת איכה וקינות ולי קצת קשה. בחרתי להשאר ולכתוב ולחשוב וללמוד. בשנים האחרונות אני תוהה רבות על משמעות הצום בט' באב. יש יג'ת'ר ויותר קולות שאומרים שירושלים כבר בנויה ואין צורך לקיים את המנהג הגלותי של "בכיה לדורות". לכאורה, יש בזה משהו. אבל שניה אחרי שהרהור כזה עובר בראשי, אני פותחת את החדשות ומגלה שעוד חייל נרצח על אדמת המולדת ומאוד ברור לי שירושלים עדיין חרבה. ובדיוק כמו שיש יום העצמאות שבו אנו מזכירים לעצמנו כמה התקדמנו ואיזו מדינה נפלאה בנינו פה בשבעים שנה - חייב להיות גם ט' באב שבו אנו מקוננים על כל מה שחסר. יום כזה שהוא כולו כאב. כאב לא מגיע סתם, הוא בא כדי שנסיק מסקנות ונרפא את החוליים כדי שבשנה הבאה לא נצטרך לכאוב. ואז עולה התסכול והכאב העוד יותר גדול על זה שאנחנו לא לומדים מטעות. אנחנו לא מתקדמים. לפעמים נראה שאנחנו רק הולכים אחורה. העם מפולג, בוטה, שחיתות גואה וטיפשות נשפכת. ונדמה כאילו רק מלחמות מצליחות לאחד את השטעים. הייתי רוצה שאיחוד יגיע ממקום של טוהר, של קדושה, של

מה יקרה

חמישי | 2 באוגוסט

הופעה של חנן בן ארי בקריית ארבע / כ"א באב 2 באוגוסט

חנן בן ארי, מהיוצרים המסקרנים והמצליחים כיום במוזיקה הישראלית, במופע להקה יחד עם הלהיטים מאלבומו הראשון והשני: "החיים שלנו תותים", "אמא אם הייתי", "ויקיפדיה", "סמך עד אליי" ו"איזון". בשעה 20:00 בהיכל התרבות של קריית ארבע. מחיר: 30 ש. לפרטים והזמנות: 02-9961666

טיול בנחל תקוע ומערת חריטון / י"ח באב 30 ביולי

בית ספר שדה כפר עציון מציג: טיול בעקבות נביאים ונזירים בנחל תקוע, נופים מדבריים מרהיבים וזחילה במערה הארוכה בארץ. נשמע על אופיו המיוחד של ספר מדבר יהודה ועל הנביא עמוס אשר מוצאו בתקוע. שעת מפגש בחניית בית ספר שדה: 15:30, שעת סיום: 19:00. דרגת קושי: מסלול קל הזחילה במערה קשה (לא מתאים לבעלי קשיי נשימה ולכבדי משקל). עלות: מבוגר - 25 ש ילד - 17 ש. להרשמה: 02-9935133

ההצגה "איזו מדינה" בקרני שומרון / כ"א באב 2 באוגוסט

תיאטרון אספקלריא גאה להציג: מופע לרגל 70 שנה למדינה "איזו מדינה?!" - דרמה קומית מוזיקלית בין ישראל של פעם לברלין של היום לנוער ומבוגרים. בשעה 20:30 באולם המתנ"ס. מחיר: 25 ש. לפרטים והזמנות: 054-9006145

בית צמוד קרקע קרוב לירושלים

עכשיו בכונב השחר!

שלב א' נחמף - שלב ב' השיווק בעיצומו

דו משפחתי 122 מ"ר
במחיר אטרקטיבי בקהילה דתית לאומית תורנית

₪1,192,000

* צמוד מדד חשומות הבניה 5/18

הצטרפו למשפחות שכבר רכשו בית צמוד קרקע בסמוך לבניה איכותי המשתלב בנוף קסום, רק 27 דקות מירושלים, בשכונת נוף השחר בכונב השחר ביישוב שיש בו הכל! זוגות צעירים לצד זוגות מבוגרים עם אווירה משפחתית, פעמונים, גנים, בית ספר יסודי, בית כנסת, מקווה, צרנייה, מרפאה, שניינים, ישיבה תיכנית, ישיבה גבוהה, משחקיה, ספרייה, תנועת הנוער "עודא", מגרשי ספורט, אולם שמחות ועוד, בואו והצטרפו אלינו!

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

מסחרי ועוד. במהלך הביקור העניק ראש המועצה **אבי נעים** לשר **גלנט** את הספר שיצא לאחרונה ומסכם 35 שנות התיישבות של בית אריה. במהלך טקס הסרת הלוט אמר **גלנט**: "אני מברך היום על תחילת העבודות. בשורה נוספת היא אישור התחלת בניית הכביש העוקף שבעזרתו אנחנו נביא את כל מערב השומרון לחיבור אל גוש דן. בקרב נגריל 511 יח"ד בבית אריה במסגרת מחיר למשתכן. אני רואה לנגד עיני את החשיבות בבניה ופיתוח היישובים ביהודה ושומרון ונמשיך לעשות זאת במלא המרץ"⁵

לומדים ב"חד" חברי כפר הסטודנטים באריאל סיימו את "חודש מרחבי הלמידה" במרכז הצעירים של אריאל. במסגרת זו הגיעו מאות סטודנטים וסטודנטיות מאוניברסיטת אריאל ללמוד במרחבים נוחים מחוץ לכותלי הקמפוס. הפרויקט, בשיתוף פעולה עם עיריית אריאל, עמותת "חד באריאל" ותנועת הבוגרים של בני עקיבא, יימשך גם בשנת הפעילות הבאה של הכפר, כאשר בימים אלו מתקיימים המיזמים להצטרפות לפרויקט המשלב סטודנטים אשר גרים בשכונה ותיקה בעיר ומתנדבים בקהילה. לפרטים נוספים אודות המיזמים ניתן להיכנס לדף הפייסבוק "כפר הסטודנטים אריאל".

השלום". **אלחייני** אמר: "בלי בקעת הירדן לא ייתכן ביטחון אמיתי למדינת ישראל, ובלי תושבי בקעת הירדן לא תיתכן השליטה בה. ההתיישבות בבקעה היא קונצנזוס שחורג מהוויכוח "הרגיל" של ימין ושמאל, זהו אינטרס ישראלי ממעלה ראשונה לקדם את האזור, לפתחו ולחזקו - וכך אנו עושים".

מחוללות בכרמים למעלה מאלף נשים, מכל הארץ, השתתפו השבוע בפסטיבל הנשים "עולה מן המדבר" שהתקיים זו השנה החמישית במושב מעון בהפקת תיירות חבל יתיר. לאירוע הזמנו ללא עלות מאות תושבות מישובי עוטף עזה על מנת להירגע מעט מהמתח. ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי** נשא דברים בתחילת האירוע ואמר: "פסטיבל 'עולה מן המדבר' מכנס אליו מידי שנה מאות נשים מכל המגזרים, כיאה להר חברון המחברת בין דתיים לחילוניים, צעירים וותיקים מושבניקים ועירוניים". **נועה ירון דיין** ריגשה עם שיעור מצחיק ומחזק, אחריה הזמרת **נרקיס** הפיעה מכל הלב ואירחה את **מירי מסיקה** לאחר **די ג'יי פנינה** במסיבה עוצמתית לתוך הלילה שכללה גם מסיבת אוזניות.

צעירי בית אל מנכ"ל המשרד לשוויון חברתי **אבי כהן** ביקר השבוע במועצה המקומית בית אל על מנת לחנוך את מרכז הצעירים החדש במועצה. **כהן**, בליווי ראש המועצה **שי אלון** ומנהל המתנ"ס **יוסי קרסנטי** יחד עם מנהל מחוז ירושלים בחברה למתנסים **משה אטיק** הגיעו כאמור למרכז, התרשמו מהמבנה החדש גדו את הסרט, ושמעו על הנעשה בבית אל ⁴. לאחר מכן, קבעו מזוזה והסירו את הלוט בכניסה למרכז הצעירים.

מתחילים לעבוד שר הבינוי והשיכון **יואב גלנט** ביקר השבוע במועצה המקומית בית אריה-עפרים והשתתף בטקס הסרת הלוט לכביש הפנימי, שעלותו 30 מיליון ש"ח, המחבר בין בית אריה לעופרים. בימים אלה החלו העבודות על הכביש, שייצור רצף טריוטוריאלי ובעתיד ייבנו לאורכו פארקים, מוסדות חינוך, מוסדות ציבור, מרכז

נכספה נפשי ביום חמישי שעבר התקיימה עצרת כיסופים לציון 13 שנה לעקירה. העצרת, שהייתה אמורה להיות סמוך למעבר כיסופים הועברה ברגעים האחרונים למרכז קטיף לאחר שהושמעה אזעקת צבע אדום והמארגנים יחד עם המשתתפים נאלצו לעזוב את המקום. מכיוון שמדובר ב-13 שנים לעקירה, במרכז קטיף נתנו נפח גדול לבני המצווה אשר נולדו בשנה בה נעקרו יישובי גוש קטיף וצפון השומרון. השתתפו באירוע **הרב יגאל קמינצקי**, **הרב אלישע ושלצקי**, **השר אורי אריאל**, **ח"כ מוטי יוגב**, ו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**, **צבי הנדל** ומאות מתושבי הגוש. **מנחם ציון בראלי** הילד האחרון שנולד בגוש קטיף נשא דברים וכבש את לב העשרות שבאו לעצרת: "אני מרגיש זכות גדולה להיות בן גוש קטיף ושמח שהספקתי להיות בבית לילה אחד, ואני מתפלל יחד עם כולם לחזרה הבייתה, לנחמת ציון ובניין ירושלים" ¹. **דורני** אמר למשתתפים: "אנו מועצת יש"ע ולא ייתרנו על הע' של חבל עזה. אנחנו עוד נשוב".

יש עתיד בבקעה יו"ר מפלגת יש עתיד, ח"כ **יאיר לפיד**, סייר השבוע בבקעת הירדן יחד עם ראש המועצה **דוד אלחייני** ². לביקור הצטרפו ח"כ **אלעזר שטרן** וסגן ראש המוסד לשעבר **רם בן ברק**. בנוסף נועד לפיד עם ראש המועצה האזורית מגילות ים המלח **אריה כהן**. הביקור כלל סיור בשטח הבקעה, ביקור בתצפית הסרטבה, סקירה ביטחונית ושיחות עם נציגי התושבים, כולל מפגש במושב תומר עם בני חוזרים ומפגש עם חקלאים. **לפיד** שמע מהתושבים על בעיות של חקלאי הבקעה: מהחרם נגד תוצרת ישראלית בשל פעילות ארגוני החרם ועד למכת הגניבות החקלאיות. בתצפית מהר הסרטבה אל עבר גבול ישראל-ירדן אמר **לפיד** כי "בבקעה מצאתי היום קבוצה של חלוצים בני זמננו שעובדים בחקלאות. בקעת הירדן תישאר גבול הביטחון הישראלי בכל מצב ובכל הסדר והיא חשובה גם כדי להבטיח את בטחונה של ממלכת ירדן ואת איתנותו של הסכם

לחברינו משה יוגב ומשפחתו
איתכם באבלכם הכבד עם
פטירתו של בנכם
גלעד ז"ל
בבניין הארץ תנוחו
בית מועצת יש"ע

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפקה: מקור ראשון - יוסי 18-89085 **עיצוב:** מ. פלדמן, תהודן דגן
תמונות: מרכז קטיף, גרשון אלינסון, שרון כהן, יח"צ, דובי ריין
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** Lishka@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
ביהודה ושומרון וחבל עזה רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
מועצת היישובים היהודיים
www.myesha.org.il